

Quê hương - Niềm đau

SAU LẦN JOLIE VỀ THĂM, JOLIE RẤT XÚC ĐỘNG VÀ ĐÃ LÀ NGUỒN CẢM HỨNG ĐỂ QUÊ HƯƠNG NIỀM ĐAU RA Đ
RỒI MỘT NĂM SAU ĐÓ, JOLIE BỊ MẮT TÍCH NGOÀI BIỂN KHƠI TRÊN ĐƯỜNG ĐI TÌM TỰ DO.

HỒ BẢNG

SLOW $\text{♩} = 70$

Anh nhè chớ nên thăm tôi - mưa chiều về quê hương ngập lối, anh nhè chớ nên thăm
tôi - hoen lệ mờ mắt em ngày thơ, Anh nhè chớ nên thăm tôi - con sông dài buồn theo dò
váng, dề chiều không sao diều, triều mển xa tuổi thơ;
Sương gió đã đem cho em tay mềm nên chai cứng, gót thắm chiều hoa
viên cũng đi vào lãng quên. Đâu nón bài thơ nghiêng nghiêng tan trường theo lối
về hè phố áo dài bay. Khát khao



Nhạc sĩ HỒ BẢNG

A E B⁷
 nhiều làm cho xót xa nhiều, lắng sâu rồi còn đâu mà mơ
 E G^{#7} C^{#m}
 ước! Đường về đây mưa gió vẫn chưa qua. Hãy giữ trong
 F^{#m} B⁷ C^{#m} E A
 lòng những kỷ niệm ngày xưa - Để mắt trong tay lá hoa mùa xuân ngày
 B B⁷ Em B⁷ B⁷
 nào. Còn gì nữa đâu, quán đời dĩ vãng qua mau, lòng đơn lạnh
 Em Am⁶ Em B⁷ Em B⁷
 quá, nỗi niềm sâu kín riêng tư, giấc mơ mùa "XUÂN" cũng chỉ là giấc mơ
 Em E B⁷
 thôi. Mai nếu có ai qua đây xin gửi về vãn thơ triều
 E E⁷ A B⁷ E F^{#m}
 mến hay gửi khúc ca ly hương ghi nhạc lòng những năm xa nhau. Anh nếu có nghe tâm
 B⁷ RALL..... E Fine
 tư thương người cam ở lại Xin đừng để phai tình xưa./

Ca khúc này được viết trước thời kỳ VN đổi mới, vào thời điểm đại đa số quần chúng nhân dân đời rạch tá tời.